

NADLECIEĆ (1) *vb pf*

3 sg m *praet* nadleciał.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Lecz natknąć się, napotkać [co]: Nádleciał [skowronek] łtopę końską w ktorej było wody. Pełno także tám vfiadł czyniąc łobie gody. *CzahTr K4v.*

Formacje współrdzenne: dolecieć, lecieć, oblecieć, odlecieć, podlecieć, polecieć, przelecieć, przylecieć, rozlecieć się, ulecieć, wlecieć, wylecieć, wzlecieć, zalecieć, zlecieć, zlecieć się; latać, oblatać, odlatać, podlatać, polatać, przelatać, przelatać się, przylatać, rozlatać się, ulatać, wlatać, wylatać, wzlatać, zalatać, zlatać, zlatać się; nadlatować, nalatować, oblatować, odlatować, podlatować, przedlatować, przelatować, przylatować, ulatować, wylatować, wzlatować, zalatować, zlatować, zlatować się; zalatawać; przelatywać, przylatywać.

KCh